

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Opavě rozhodl soudkyně JUDr. Terezou Kravalovou ve věci

žalobců: **a) Martin S.**, narozený xxx
bytem xxx
 b) Viktorie S., narozená xxx
bytem xxx
zastoupení advokátem Mgr. Martinem Sýkorou
sídlem Sadová 171/40, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **Jiří B.**, narozený xxx
sídlem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Lubomírem Rokytou
sídlem Slezské náměstí 14/37, 743 01 Bílovec

o zaplacení 783 000 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům oprávněným společně a nerozdílně částku 200 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z této částky od 13. 1. 2018 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. V části, ve které se žalobci domáhali společně a nerozdílně vůči žalovanému zaplacení částky 583 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z této částky od 13. 1. 2018 do zaplacení, se žaloba zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku 97 604 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.
- IV. Ve vztahu mezi žalobkyní b) a žalovaným nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

- V. Žalobce a) a žalobkyně b) jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně České republice-Okresnímu soudu v Opavě na náhradě nákladů řízení částku 7 022 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- VI. Žalovaný je povinen zaplatit České republice-Okresnímu soudu v Opavě na náhradě nákladů řízení částku 3 445 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

- Po částečném potvrzení a částečném zrušení prvního rozsudku okresního soudu ve věci z 13. listopadu 2019, č. j. 17 C 115/2018-170, zůstal předmětem řízení požadavek žalobců jakožto oprávněných společně a nerozdílně na zaplacení částky 783 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení. K tomu tvrdili, že na základě kupní smlouvy z 13. 8. 2017 se stali vlastníky koně Rockefellera TB – oldenburského valacha, tmavého hnědáka, narozeného 10. 4. 2011, kterého žalobce ustájl v hřebčíně v xxx provozovaném žalovaným. 1. 10. 2017 došlo ve stáji k poranění koně tak, že jeho levá pánevní končetina byla zavalena vraty stájového boxu, v důsledku čehož byl 14. 11. 2017 utracen, neboť nadále neexistovala naděje na jeho záchranu. Žalovaný se měl podle žalobců dopustit hrubé nedbalosti tím, že nedostatečně zkontroloval či řádně nezajistil boxové stání a neměl ve stájích náradí potřebné k vyproštění koně zpod vrat. Kromě toho byl žalovaný při uzavírání smlouvy o ustájení v pozici podnikatele, zatímco žalobce v pozici spotřebitele a slabší smluvní strany, tudíž za újmu žalovaný odpovídá objektivně a bez možnosti předchozího vyloučení či omezení povinnosti k její náhradě. Přestože si tedy ve smlouvě ujednali, že v případě žalovaným nezaviněného zranění či onemocnění koně tento nenese odpovědnost za jeho úraz či úhyn, k takovému ujednání mezi stranami se nepřihlíží jakožto ke zdánlivému právnímu jednání. Částka 783 000 Kč má představovat náhradu újmy žalobců v podobě hodnoty koně v době bezprostředně předcházející zranění.
- Žalovaný neuznával nárok z několika důvodů. Předně zpochybňoval otázku vlastnictví koně žalobci. Dále zdůrazňoval, že podle nového občanského zákoníku si mohou strany smlouvy na rozdíl od předchozí právní úpravy dohodnout odpovědnost subjektivní v případech, kde zákon stanoví princip odpovědnosti objektivní. V této souvislosti uvedl, že k újmě nedošlo v důsledku jeho hrubé nedbalosti, naopak ustájl koně v nejmodernějších boxech a k dispozici měl zkušené pracovníky. Současně nepovažoval žalobce za slabší smluvní stranu s poukazem na jeho podnikatelské aktivity. V neposlední řadě zmínil, že kůň trpěl na koliky a nesměl na čerstvou pastvu, což může přivodit kolikové problémy.
- Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě z 18. června 2021, č. j. 57 Co 76/2020-341, byl potvrzen prvostupňový rozsudek v části uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci náklady na léčení koně s příslušenstvím a v části zamítnutí požadavku žalobců na zaplacení ušlého zisku. Nejvyšší soud následně zamítl dovolání žalovaného proti části rozsudku o potvrzení jeho povinnosti zaplatit žalobci náklady léčení koně, a to rozsudkem z 15. února 2023, č. j. 25 Cdo 3497/2021-376. Dovolací soud potvrdil právní závěry soudů nižších stupňů, že žalobce uzavřel smlouvu o ustájení koně z pozice spotřebitele, protože tak učinil mimo rámec své podnikatelské činnosti, zatímco žalovaný vystupoval ve vztahu jako podnikatel, a že z tohoto důvodu tedy není možné přihlížet k ujednání smluvních stran omezujícímu právo na náhradu újmy žalobce; současně uvedl, že pro toto posouzení není významné, zda žalobce byl či nebyl vlastníkem koně, protože smlouvu o ustájení mohl uzavřít, i kdyby vlastníkem nebyl.
- Ohledně požadavku žalobců na zaplacení náhrady újmy rovnající se ceně koně byl rozsudek okresního soudu zrušen a v tomto rozsahu mu byla věc vrácena k dalšímu řízení. Kromě závěrů uvedených v předchozím odstavci krajský soud potvrdil závěr okresního soudu, že kupní cena koně byla ze strany žalobců zcela uhrazena, a proto došlo k převodu vlastnictví. V této souvislosti uvedl, že i když se okresní soud nezabýval skutečným úmyslem stran v tom smyslu, zda žalobce vystupoval při uzavírání kupní smlouvy jako zástupce žalobkyně (která by se tak stala výlučnou

vlastníci koně), anebo byl sám stranou smlouvy jako jeden ze dvou kupujících (a společně s žalobkyní by se tak stali spoluvlastníky koně), není to pro posouzení nároků žalobce podstatné. Na rozdíl od okresního soudu krajský soud po zopakování a doplnění dokazování dospěl k závěru, že žalovaný vlastním zaviněním porušil prevenční povinnost stanovenou v § 2900 občanského zákoníku tím, že nezajistil dostatečnou bezpečnost koně v boxu, čímž zasáhl do absolutního (vlastnického) práva žalobkyně, a v příčinné souvislosti s tím vznikla škoda na jejím majetku odpovídající ceně koně. Uvedeným právním závěrem je okresní soud vázán. Důvodem zrušení části rozsudku okresního soudu byla skutečnost, že po vypracování písemného revizního znaleckého posudku, ke kterému krajský soud přistoupil, a výsledku znalece se ukázalo nezbytným zjistit pro účely stanovení ceny koně, zda trpěl kolikami. Toto přitom žalovaný od počátku řízení tvrdil, avšak okresní soud se v uvedeném smyslu jeho obranou nezabýval. Odvolací soud tedy uložil okresnímu soudu, aby v tomto ohledu doplnil dokazování a v návaznosti na jeho výsledky vyhodnotil závěry znaleckých posudků stran ceny koně, případně zvažil určení výše náhrady škody soudem podle § 2955 občanského zákoníku. Rovněž tyto pokyny a závěry jsou pro okresní soud závazné.

5. V dalším řízení tak okresní soud učinil skutková zjištění jak z důkazů provedených jím před podáním odvolání, tak z důkazů provedených krajským soudem v rámci odvolacího řízení. Dále doplnil dokazování k návrhu účastníků výsledky tří svědků a sdělením společnosti provádějící pitvu koně. V souladu s krajským soudem okresní soud rovněž konstatuje, že žalobkyně k dotazu odvolacího soudu poté, co nabyla zletilosti, odsouhlasila podání žaloby v době, kdy byla nezletilou; tímto a svou aktivní účastí v řízení pak nepochybně vyslovila souhlas i s nabytím koně do svého vlastnictví na základě kupní smlouvy, ke které v době její nezletilosti nedal souhlas opatrovnický soud, čímž se právní jednání stalo perfektním.
6. *K otázce vlastnictví Rockefellerera* soud vzal za prokázané, že
 - Theo B. jakožto prodávající předal kupujícímu osobně 13. 8. 2017 tmavě hnědého valacha Rockefellerera TB, narozeného 10. 4. 2011, společně s koňským pasem, zatímco kupující se zavázal zaplatit za něj kupní cenu 25 000 EUR, z čehož 20 000 EUR již bylo převedeno dne 10. 8. 2017 a zbývajících 5 000 EUR mělo být zaplacen do 13. 11. 2017 na účet uvedený ve smlouvě; smluvní strany se dohodly, že po úplném zaplacení kupní ceny bude kupujícímu zaslána kupní smlouva poštou a bude na něj převedeno vlastnictví koně; v záhlaví obou vyhotovení smlouvy byli na místě kupujícího uvedeni žalobkyně a žalobce se zkratkou v.z., rovněž na konci obou vyhotovení smlouvy jsou na místě kupujícího podepsáni oba žalobci (kupní smlouva v německém jazyce z 13. 8. 2017 včetně jejího překladu do jazyka českého a stvrzení jejich souladu tlumočnickem),
 - 8. 8. 2017 Theo B. obdržel na účet platbu 20 000 EUR za Rockefellerera TB (částečný výpis z účtu z 8. 8. 2017),
 - 14. 9. 2017 Theo B. písemně potvrdil žalobci jakožto kupujícímu, že téhož dne od něj obdržel na kupní cenu za Rockefellerera TB 5 000 EUR (potvrzení Thea B. z 14. 9. 2017),
 - dále Theo B. prohlásil, že kupní cena koně Rockefellerera TB (kupní smlouva uzavřená s Martinem a Viktorií S. dne 13. 8. 2017) mu byla zcela uhrazena (čestné prohlášení Thea B.).
7. *Ve vztahu ke smlouvě o ustájení koně* bylo mezi účastníky nesporné, že
 - pouze žalobce, nikoliv žalobkyně, podepsal s žalovaným 3. 9. 2016 smlouvu o ustájení jiného koně – Brillante - a bezprostředně poté, co byl zakoupen kuň Rockefeller TB, dopsali jej žalobce a žalovaný do smlouvy datované 3. 9. 2016 s tím, že i na tohoto koně se budou vztahovat veškerá smluvní ujednání uvedená v této smlouvě,
 - žalovaný vystupoval při těchto jednáních jakožto podnikatel s předmětem podnikání „chov zvířat pro zájmový chov“;

- žalovaný se mimo jiné zavázal zajistit pro žalobce ustájení koně v boxu stáje xxx, poskytnout koni každodenní krmení a podestýlku, oproti tomu žalobce se zavázal platit žalovanému za tyto služby sjednanou cenu,
 - součástí smlouvy bylo i ujednání, že v případě zranění koně, které žalovaný nezaviní, neponese žalovaný odpovědnost za úraz nebo úhyn koně.
8. *Ve vztahu k postavení žalobce při uzavírání smlouvy o ustájení koně* soud zjistil, že
- žalobce neprochází evidencí zemědělského podnikatele (sdělení Magistrátu města Opavy, Obecního živnostenského úřadu),
 - žalobce disponoval v době koupě Rockefellera a i nadále disponuje dvěma živnostenskými oprávněními, a to jednak výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona (od 9. 1. 2017 pro obory činnosti přípravné a dokončovací stavební práce, specializované stavební činnosti, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, ubytovací služby, realitní činnost, správa a údržba nemovitostí, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, reklamní činnost, marketing, mediální zastoupení, služby v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy), jednak od 4. 1. 2017 provádění staveb, jejich změn a odstraňování (internetový výpis z živnostenského rejstříku),
 - je společníkem ve společnosti CZECHWOOD TRADING, spol. s r. o., jejímž předmětem podnikání je provádění staveb, jejich změn a odstraňování a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, a dále byl v minulosti (vymazáno 4. listopadu 2014) společníkem a jednatelem společnosti ECOTECH, spol. s r.o., (internetové výpisy z obchodního rejstříku).
9. *Ohledně zranění koně* účastníci učinili nesporným, že
- 1. 10. 2017 se ve stáji žalovaného dostala levá pánevní končetina Rockefellera do mezery mezi spodní částí boxových vrat a podlahou, kůň ležel, nemohl končetinu vyprostit, v důsledku čehož utrpěl mnohočetná granulující nehojící se poranění prstu, spěnky a spěnkového kloubu,
 - kůň byl na místě ošetřen MVDr. M., poté léčen do 14. 11. 2017 ve Veterinární klinice xxx, jeho záchrana se nezdařila a kůň musel být utracen.
10. Ze sdělení společnosti Svarko, s. r. o., bylo zjištěno, že realizace osazení boxů v xxx dveřmi byla provedena touto společností v roce 2010 a od té doby nebyla investorem uplatněna žádná reklamáce ani hlášena žádná závada, konstrukční řešení funguje řadu let bezproblémově. Boxy jsou osazeny z jedné strany křídlovými dveřmi a z druhé strany posuvnými dveřmi, jejichž šíře je přizpůsobena konkrétní situaci, přičemž ve stájích v xxx se nejedná o abnormální šíři dveří. Posuvné dveře jsou osazeny pojistnými čepy, které brání jejich vysazení. Čepy jsou umístěny mimo průchodnou šíři a doraz v horní liště garantuje, že v jakékoliv pozici dveří jsou dveře zajištěny minimálně jedním čepem. Při prohlídce 18. 10. 2017 byla zjištěna deformace vodících i závěsných prvků, avšak společnost není schopna určit, zda byly dveře koněm nějak poškozeny před událostí. Za normálních okolností při řádném zajištění dveří boxu není možné, aby se noha koně dostala do prostoru pod dveře (sdělení z 14. 1. 2019). Uvedenými normálními okolnostmi se rozumí situace, kdy dveře boxu jsou ve stavu, jak byly vyrobeny a dodány, bez úprav a poškození, stabilní, udržované, řádně zajištěné, kůň je uvnitř boxu řádně ustájen, v okolí se nevyskytují žádné vlivy odporující řádnému provozu stáji. Konstrukce dveří boxu při řádném používání, bez neodborných zásahů a úprav, náhodných či cílených poškození nedovoluje, aby došlo k uvolnění dveří boxu z pojistných mechanismů, a tedy ani „vylétání spodku vrat boxu do výše přibližně půl metru“. Při nezajištění dveří boxu, případně ponechání v částečně otevřeném stavu, může kůň svou vhodně směřovanou silou dveřmi pohnout ve směru jejich posunu. Dveře boxu nejsou ze zákona žádným tzv. vyhrazeným zařízením, pro která platila povinnost výrobce zpracovat plán revizí, kontrol či

zkoušek a jejich period; technickou normou nejsou stanoveny žádné specifické délky životnosti jednotlivých ocelových konstrukcí; odborná praxe však dokazuje, že životnost ocelové konstrukce je velmi závislá na životnosti její protikorozi ochrany. V tomto případě byla použita protikorozi ochrana ponorem do žárového zinku, jako velmi robustní a kvalitní ochrana; v běžném prostředí je první obnova vhodná, pokud součet místních bodů a ploch s viditelným prorezivěním a odkorodováním povrchu až na podklad přesáhne 5 % celkové funkční plochy konstrukce; takový stav zinkového povlaku dne 18. 10. 2017 ve stájích xxx nebyl zjištěn (sdělení ze 17. 4. 2020).

11. Dále mezi účastníky nebylo sporu o tom, že

- pro otevření vrat předmětných boxů se musela uchopit tyč, potáhnout dolů a pak bylo možné vrata otevřít posunem do strany; při zavírání vrat bylo nutné dovřít je až do konce, a pakliže se tak stalo, automaticky došlo k jejich zajištění tím, že tyč zaskočila nahoru, čímž byla vrata ve stavu zavřená a zajištěná,
- žalobci vyzvali žalovaného k zaplacení žalované částky do 12. 1. 2018.

12. *K samotné události 1. 10. 2017 soud vyslechl navržené svědky.* Z výpovědi svědkyně Kláry H. zjistil, že v den úrazu – neděle – jí po telefonátu žalobkyně, aby jela do stájí, že se s koněm něco stalo, žalobce vyzvedl autem. Ve stájích viděla, že v uličce je Rockefellerovo kopyto a na něm dveře boxu. Pan M. sháněl vhodné nářadí na vyproštění koně, které nenašel, později – nejdéle do hodiny - vyprostili končetinu společně s panem B. za pomoci heveru sehnaného jinde. Žalovaný přijel do stájí po vyproštění koně a nabídl auto na převoz koně k ošetření. Vrata boxu, pod nimiž uvízla končetina koně, jsou posuvná, jejich spodní polovina je ze dřeva, horní polovina z kovových tyčí. Pro otevření vrat je nutné jednu z tyčí zatahnout směrem dolů a posunout vrata doleva, v horní části vrata jezdí v kolejnici. Obě vnější i vnitřní spodní hrany vrat jsou opatřeny ostrou kovovou lištou. Svědkyně je od mala v kontaktu s koňmi, nehodu, kdy se noha koně dostala pod vrata boxu, do té doby nikdy neviděla. Celá událost je pro ni nepochopitelná, protože vrata téměř doléhají k zemi, a to i když jsou otevřená, do mezery mezi spodní hranou vrat a podlahou se nevejde ani lidská ruka. Boxy v xxx byly oproti jiným stájím velké a přepychové. Po nehodě se ve stájích mluvilo o tom, že pan L. má zakázáno o celé události mluvit.

13. Ze svědecké výpovědi Kamila B. bylo zjištěno, že v době události vykonával v xxx funkci správce. O nehodě jej informoval telefonicky pan L. tak, že kůň má nohu pod vrata a potřebuje pomoc, na místě byl do 20 až 25 minut, kůň měl kopyto zaražené pod posuvnými vrata boxu. Svědek se snažil koni co nejrychleji pomoci, nářadí, které s sebou přivezl, železná dvoumetrová tyč, ale na vyproštění nestačilo, a to ani za pomoci tzv. páky. K vyproštění došlo až pomocí heveru, který sehnal žalobce. Pan M. potom koně ošetřil a zavolali veterináře. Při příjezdu do stájí nebyla vrata poškozená ani deformovaná, pouze horní vodící lišta byla napružená. Vrata byla zavřená. Při vyprošťování koně za pomoci heveru došlo k posunu vrat nahoru o 8-10 cm, čímž byla deformována horní vodící lišta a samotná vrata, k posunutí vrat do stran při vyprošťování koně nedošlo. Za čtrnáct let svědek neviděl, že by se noha koně zaklínila pod vrata, a to ani v dobách, kdy boxy bývaly podstatně horší. Mezery mezi spodní hranou vrat a zemí u nových moderních boxů v xxx jsou podle svědkova odhadu maximálně 2 cm a nemění se ani při jejich otevření, protože vrata mají pevné vrchní zavěšení a jezdí stále ve stejné linii. Vrata jsou bytelná, jejich váhu odhaduje na něco kolem 150 kg, na zemi je beton.

14. V části, v níž svědek B. u krajského soudu dne 16. 3. 2021 uvedl, že když přišel do stájí, tak vrata byla zajištěná, tzn. západka byla zavřená, považuje soud výpověď svědka za nevěrohodnou, neboť ve výpovědi před okresním soudem dne 6. 2. 2019 k tomuto uvedl, že neví, jestli západka na vratech boxu byla zajištěná, to si neuvědomoval, ale když vrata zvedali heverem, tak nedošlo k žádnému jejich posunutí do stran, takže podle něho vrata zajištěná musela být. Takto změněnou výpověď, kterou učinil bez jakýchkoliv pochybností před krajským soudem, hodnotí soud jako účelovou a vedenou snahou upravit předchozí výpověď ve prospěch žalovaného.

15. Z výpovědi svědka Ladislava M., vzal soud za prokázané, že v době události byl zaměstnán u žalovaného jako ošetřovatel koní, tuto profesi vykonával přes dvacet let. V den události měl službu, pan L. mu telefonoval, že slyšel hluk, že kůň leží s končetinou pod vrata a nemůže ji vyndat. Po příjezdu na místo byl ve stájích jen pan L., později dorazili pan B. a žalobce. Kůň ležel uprostřed boxu a kopyto měl pod vrata, vrata byla vyhozená ze spodních čepů. Svědek se snažil koně vyprostit pomocí násad a vidlí, ale bezúspěšně, povedlo se to až za pomoci heveru, který přivezl žalobce. Poté svědek koni končetinu zabandážoval, aby zabránil krvácení. Při příjezdu svědka byla vrata boxu zavřená. Vrchní kolejnice vrat byla trochu ohnutá, samotná vrata nebyla poškozená; při vyproštění koně se horní lišta vrat prohnula. Mezi spodní hranou vrat a betonovou podlahou je podle svědkova odhadu mezera o velikosti maximálně 3 cm, která zůstává stejná, ať už jsou vrata otevřená či zavřená, protože se posouvají v kolejnici. Obecně při odchodu ze stáji svědek kontroloval pohledem zavření a zajištění vrat boxů. Za celou dobu, co dělá svědek ošetřovatele, v typech boxů, které jsou v xxx, nezažil, že by se končetina koně dostala pod vrata. I pro něj je celá událost nepochopitelná. Boxy v xxx patřily mezi nové, jejich výhoda spočívala v tom, že mezi mřížemi byly užší rozteče a ukotvení dveří bylo odlišné - horní lišta byla opatřena čtyřmi kolečky, která jezdila přímo v profilu, což mělo oproti starým boxům zabránit vyhození vrat, kdyby do nich kůň kopal.
16. Ze svědecké výpovědi Zdeňka L. bylo zjištěno, že v době události pracoval u žalovaného jako ošetřovatel koní, dříve byl zaměstnán ve stájích v xxx, koním se věnuje celý život, byl profesionálním chovatelem i jezdcem. Večer před 1. 10. 2017 zavíral stáj, v níž byl ustájen Rockefeller, před tím provedl namátkovou kontrolu, zda jsou boxy zavřené, tedy namátkově vrata, ne všemi, ručně zatřepal; tímto způsobem se zjišťovalo, zda je tyč, kterou se box otevíral, zaskočená nahoře, což znamená, že jsou vrata zajištěná. Následující den přišel do stáji, procházel uličkou kolem Rockefellerova boxu pro krmení, v té době kůň stál. Když chystal krmení vzadu ve stáji, uslyšel velký hluk, rány, jak kůň kopal, otočil se a uviděl, jak spodní část vrat boxu Rockefellera vyletěla z patek do chodbičky, a když se vracela zpátky, končetina koně pod nimi zůstala. Vrátil se k boxu, ten byl zavřený a vrata nešla otevřít. Telefonoval panu B., který hovor nejdřív nepřijímal, poté informoval žalobce prostřednictvím majitelky předchozího koně ustájeného v tomtéž boxu, poté žalovaného. Nejdřív dorazil do stáji pan M., kterému se nepodařilo koně vyprostit, přibližně do 20 minut od prvního zavolání přijel pan B. Zpočátku žalovaný svědkovi kladl celou událost za vinu s tím, že nechal box otevřený. K nehodě došlo podle obecné zkušenosti svědka tak, že kůň Rockefeller se zavalil, a jak se z toho chtěl dostat, kopal do vrat a ta vyletěla způsobem uvedeným výše. Pokud by vrata nebyla zajištěná a kůň by do nich kopl, dojde buď k jejich posunutí do boku, anebo dopředu do chodbičky, a to podle toho, jak by kůň ležel a kam by kopl.
17. V dalším („večer před sedmou jsem maštal prošel, vše bylo v pořádku, boxy byly zavřené“, „vrata boxu byla zajištěná“) soud považuje výpověď svědka L. za nevěrohodnou. Jednak svědek odporuje v jednotlivostech sám sobě a i ostatním svědkům („bylo to celé pokřivené“, „nahore to bylo trochu hýbnuté“, „vůbec to tak nevypadalo, vypadalo to normálně, ale s vrata nešlo hýbat“, „horní hranol byl ohnutý, celý zavírací systém byl pokřivený, pokřivené byly i kovové šprušle vrat“). Jednak vypověděl, že žalovaný coby jeho zaměstnavatel mu nejprve dával celou událost za vinu, dále že večer před nehodou stáj zavíral, znal mechanismus fungování vrat boxu a věděl, že v případě jejich nezajištění do nich může kůň kopnout takovým způsobem, že vyletí do chodbičky. Ze všech důkazů je také zřejmé, že v okamžiku události to byl pouze on, kdo byl ve stáji přítomen. Ve všech těchto souvislostech tak soud hodnotí ve zbytku jeho výpověď jako učiněnou z obavy před možným dovozením jeho vlastní odpovědnosti pro případ opomenutí při náležité kontrole nejen zavření, ale i zajištění vrat boxu. Nevěrohodnost jeho výpovědi ohledně řádně provedené kontroly boxu vyplývá také ze zpráv společnosti Svarko, s. r. o., z nichž plyne, že při správném zavření a zajištění boxu by se noha koně pod vrata nedostala, tzn., že v případě opačného stavu vrat, tj. při jejich nezavření, nezajištění, k uvedenému může dojít; rovněž nelze pominout, že do stáji měli

přístup vedle zaměstnanců žalovaného i ostatní majitelé koní, čímž nabývá na významu kontrola stavu boxů, např. před večerním uzamčením stáje.

18. *V souladu se závazným pokynem krajského soudu se okresní soud při dokazování zabýval rovněž tím, zda Rockefeller trpěl kolikami.* Ze svědecké výpovědi Kláry H. zjistil, že Rockefellera v době před jeho zraněním pravidelně trénovala. Tréninky probíhaly přibližně obden a svědkyně nikdy u koně nepozorovala neklid, zvýšenou aktivitu či nervozitu, vnímala jeho chování jako normální. Po nehodě se ve stájích mluvilo o tom, že kůň trpěl na koliky, což ale svědkyně nikdy u koně nezažila. Po převezení z Německa kůň špatně žral, což se při změně prostředí občas stává, protože koně si musí zvyknout na nové krmivo. V ohradě jej nenechávali pást, žalobkyně jej pouze vodila pást na vodítku občas po tréninku.
19. Z výpovědi svědka Ladislava M. bylo zjištěno, že byl jednou přítomen tzv. zavalení Rockefellera, kdy mu musel pomáhat na nohy, protože byl příliš blízko stěny boxu, což koni znemožňuje otočení a postavení bez pomoci lidí. O žádném jiném případě zavalení tohoto koně svědek neslyšel. Zavalení koně automaticky neznamená, že je s ním něco v nepořádku a že trpí kolikou, je to individuální; kůň se válí z různých důvodů, například poté, co se vrátí z ježdění, když je zpoceny pod sedlem, když jej něco svědí na zádech. Oproti jiným koňům se Rockefeller podle svědka válel možná o něco častěji, ale svědkovi to nepřipadalo divné, nikdy nikoho neupozorňoval na to, že by s ním bylo něco v nepořádku. Rockefellera nikdy nepouštěli do výběhu na pastvu, žalobci to nechtěli. Od žalobců nikdy neslyšel, že by trpěl na koliky, nikdy u něj koliky nepozoroval, slyšel o tom od ostatních majitelů koní. Sám také nikdy neviděl, že by kůň kopal do vrat nebo box nějak ničil, ani o tom neslyšel od jiných.
20. Z výpovědi svědka Zdenka L. soud zjistil, že zaměstnanci stáji měli od žalovaného zakázáno pouštět Rockefellera do výběhu jako ostatní koně, což dodržovali. Kůň měl problémy se žrádlem, ze začátku nechtěl žrát, dávali mu pouze seno, navíc jen do sítě v boxu; žalobkyně říkala, že kůň nemá chodit na pastvu a žrát zelené, protože z toho dostává koliky; žalobkyně ho někdy na chvíli po ježdění nechala pást. Podle svědka se kůň oproti ostatním často válel, několikrát za den, což považoval za divné a několikrát na to upozorňoval žalobkyni i trenérku H., naposledy v pátek před událostí. Ta reagovala tak, že koni brali v Německu krev a že je v pořádku, měla v Německu kontakty. K zavalení koně došlo vícekrát, něco sám viděl, o něčem slyšel od ostatních, od boxu ho několikrát odtahovali, aby se postavil na nohy; svědkovi se to nikdy nestalo, panu M. ano.
21. Ze svědecké výpovědi Heleny Ch. bylo dále zjištěno, že se pohybuje kolem koní od narození, u žalovaného měla v době události ustájeného koně a později v xxx pracovala. Byla dvakrát přítomna zavalení Rockefellera, přitom v jednom případě sama pomáhala panu M. koně zvedat na nohy. Oproti ostatním koním se Rocky válel často a opakovaně, což hlásila některému z ošetřovatelů – M., L. nebo F., přesně si nepamatuje komu. Zavalení koně znamená, že při válení se kůň převrátí nohama ke zdi tak, že sám není schopen se postavit. Koně se běžně válejí z různých příčin. Buď se jedná o válení tzv. ve štěstí, tzn. když jsou spokojení – po tréninku, když jsou zpocení, když mají čerstvě nastlaný box; v takových případech se vyválí, postaví a otřepou, vše je v pořádku. Na straně druhé může být příčinou válení nějaký problém koně, například koliky; tehdy jde o válení od bolesti - opakované, nervózní, bez otřepání. Takové válení u Rockefellera několikrát viděla a vnímala jej jako kolikového koně. Ze zkušenosti ví, že příčinou kolik může být například nevhodné krmení či žrádlo. Záznamy o kolikách koní se ve stájích nevedou, takové stavy se u koní tají kvůli prodejnosti. Svědkyně nikdy neviděla, že by žalobci koně pásli.
22. Z výpovědi svědkyně Barbary V. soud zjistil, že má u žalovaného dlouhodobě ustájeného koně, proto do xxx často jezdila, od dětství se pohybuje v koňském prostředí. Koně se běžně pouštějí do výběhu, ale u Rockefellera bylo zdůrazňováno, i samotnou žalobkyni, že do výběhu nesmí, protože by mohl dostat koliku; obecně je známé, že čerstvá tráva ji může u koní přivolat. Svědkyně byla několikrát přítomna tomu, jak se válel, i v odpoledních hodinách, což není běžné, na rozdíl od jiných koní se válel často a jeho projevy u toho svědkyně vnímala jako bolestivé a koně jako

kolikového – potil se, byl neklidný, zrychleně dýchal, kopal kolem sebe, pohyby byly prudké až hektické; mluvílo se o tom, zaměstnanci tomu věnovali zvýšenou pozornost. Jinak se koně válejí, když jsou spokojeni, např. po práci nebo ve výběhu, to se válejí uvolněně. V jednom případě byla svědkyně přítomna tomu, že se Rocky sám nemohl postavit na nohy. Svědkyně nikdy neviděla, že by se kůň žalobců pásl ve výběhu, žalobkyně jej pouze občas nechala chvíli popást po tréninku.

23. Ze sdělení společnosti ASAP, s. r. o., která prováděla pitvu koně, má soud za prokázané, že pitvou uhynulého koně není možné zpětně zjistit, zda během života trpěl kolikami.
24. Ze svědecké výpovědi MVDr. Marka M. bylo zjištěno, že jako veterinář se stará i o koně žalobců, v případě Rockefellera si pamatuje pouze to, že jej ošetřoval bezprostředně po úrazu, neví, zda k němu byl zavolán i v jiné souvislosti. Z faktur od roku 2016, které vystavil žalobci, nelze určit, kterého koně ošetřoval, ale je z nich zřejmý důvod – o koliku se nikdy nejednalo. To, že by Rockefeller měl nějaké kolikové příznaky, slyšel později v souvislosti se soudním sporem. Veterinární praxe nefunguje tak, že by veterináři pravidelně ke koním docházeli, majitelé koní se na veterináře neobrací s každým problémem, méně závažné kolikové stavy běžně zvládají vyřešit ošetřovatelé ve stájích – v takových případech se doporučuje koně povodit, případně stáje aplikují přípravek na zabránění dalším křečím; teprve když toto nepomůže, volá se veterinář. Obecně pitvou nelze zjistit, zda kůň trpěl na koliky, to by bylo patrné pouze v případě, že by kolika byla bezprostřední příčinou úhynutí koně, např. při prasknutí střeva. Kolika není diagnóza, správně se hovoří o kolikovém stavu a jeho příčiny jsou různé – bolesti, různé zdravotní problémy; riziko představuje i náhlý přechod koně zavřeného v boxu na pastvu. Projevem koliky u koní je časté opakované válení, hrabání, lehání, pocení, nežrání, dále intenzivní dýchání, tenze, panika. Pro osoby pohybující se u koní je kolikový stav poznatelný. Jinak se koně běžně válejí z jiných důvodů, například po ježdění, nastlání čerstvých pilin v boxu; to se válejí tak maximálně dvakrát.
25. Z provedených důkazů tak soud činí závěr, že Rockefeller měl v době úrazu sklony ke kolikám a po dobu ustájení u žalovaného se u něj několikrát projevíly znaky méně závažných kolik, jakými jsou časté a opakované válení doprovázené neklidem až panikou, kopáním, zrychleným dechem, pocením, napětím. Tyto projevy u něj shodně popsali svědci L., Ch. a V., kteří jim byli opakovaně přítomni a kteří se v koňském prostředí pohybují celý život, takže mají v tomto směru bohaté zkušenosti. Také svědek M. připustil, že se Rockefeller válel možná o něco častěji než ostatní koně, pouze mu to nepřipadlo divné. K tomu soud uvádí, že za pouhých šest týdnů, co byl Rockefeller u žalovaného ustájen, svědek zrovna nemusel být veškerému jeho nestandardnímu chování přítomen. Sám ale vypověděl, že v jednom případě pomáhal koni na nohy, když se zavalil, a že o jeho kolikách slyšel od ostatních majitelů koní. Obdobně to platí pro výpověď svědkyně H., která jako trenérka trávila čas s koněm venku, kde se tedy popsané problémy zpravidla neprojevují, zatímco po odježdění nemusela být ve stájích vůbec přítomna; i ona navíc potvrdila, že se po události mluvílo o kolikách koně. S četným válením Rockefellera pak zjevně souvisí i jeho zavalení minimálně ve třech případech, což v průběhu pouhých šesti týdnů jeho ustájení zdaleka není standardní. Alespoň jednomu zavalení přítomni byli kromě svědkyně H. všichni slyšení svědci, kteří se pravidelně ve stájích pohybovali, o dalších zavaleních koně pak měli s výjimkou svědka M. informace z doslechu. Svědkyně Ch. byla přítomna dvěma zavaleními, a proto ve spojení s událostí, při které byl kůň zraněn, muselo dojít alespoň ke třem případům, kdy nebyl schopen postavit se bez pomoci na nohy. Všichni svědci bez rozdílu pak vypověděli, že Rocky měl problémy se žrádlem a že neměl chodit a nechodil na čerstvou pastvu do výběhu, což jsou rizikové faktory kolikových stavů. Skutečnost, že v pitevním protokolu je uvedeno, že byl Rocky zdrav, neznamená, že za života netrpěl kolikami, protože toto není možné dle sdělení společnosti provádějící pitvu a dle výpovědi svědka M. po úhynutí koně zjistit. Obdobně skutečnost, že svědek M. jakožto veterinář nikdy u koně kvůli kolikám neasistoval, nevylučuje, že kůň kolikami netrpěl. Svědek M. popsal kolikové projevy i jejich možné příčiny stejně jako ostatní svědci s tím, že zkušenější majitelé je sami rozpoznávají. Dále uvedl, že ve veterinární praxi se většinou jezdí pouze k závažným

případům kolik, zatímco jednodušší kolikové stavy běžně zvládají ve stájích bez lékařské pomoci. I tento svědek přitom uvedl, že o kolikách koně později ve stájích něco zaslechl.

26. Dále byla mezi účastníky sporná *obecná cena koně v době bezprostředně předcházející jeho zranění*, protože žalobci tvrdili, že od doby uzavření kupní smlouvy se jeho cena zvýšila, zatímco žalovaný měl za to, že hodnota koně nedosahovala ani částky kupní ceny ve smlouvě. Znalecký posudek Ing. Milana Theimera, který předložili žalobci, určil cenu v rozpětí 700 000 Kč - 900 000 Kč (bez jakéhokoliv srovnání s cenami jiných koní a bližšího odůvodnění základní hodnoty 500 000 Kč - 700 000 Kč) s tím, že 200 000 Kč z toho má představovat vlastní výkonnost. Znalec stručně uvedl, že vycházel z původu koně, plemenné hodnoty rodičů a prarodičů, výkonnosti koně a rodičů; v odůvodnění zdůraznil původ a výkonnost ze strany otce a výkonnost samotného Rockefellera s odkazem na jeho přední umístění v základních soutěžích v Německu i v České republice, z čehož dovodil jeho velký potenciál a předpoklad výrazného výkonnostního vzestupu s uplatněním v nejnáročnějších stupních drezurní obtížnosti.
27. Soud dále nechal vypracovat znalecký posudek Ing. Stanislavem Hošákem, kterého také následně vyslechl. Tento znalec určil cenu Rockefellera TB ke dni 1. 10. 2017 na 500 000 Kč. Vyšel z toho, že obecně je poptávka po drezurních koních, kterým Rockefeller byl, větší než po ostatních sportovních koních. Hodnotil koně podle jeho původu jak ze strany matky, kde geneticky dědičnými drezurními předpoklady disponoval jen její otec – ve vztahu k Rockefellerovi se tedy jednalo o druhou generaci s podstatně menší silou dědičnosti užitkových vlastností, tak ze strany otce, z jehož strany jde o světovou linii produkující špičkové drezurní koně. Ve svém souhrnu tak měl Rockefeller podle původu předpoklady pro drezurní sport ve střední obtížnosti, nikoliv na vrcholové úrovni. Dále znalec posuzoval koně podle výkonnosti v absolvovaných sportovních soutěžích a stupně jejich obtížnosti se závěrem, že neshledal rozdíl mezi soutěžemi, kterých se kůň zúčastnil v roce 2016, a soutěžemi, kterých se zúčastnil v roce 2017; v obou letech se jednalo o soutěže základní až lehké obtížnosti se srovnatelnými výsledky umístění, což svědčí o tom, že výkonnostní genetické předpoklady se u něj neprojevily – v pěti letech věku chodil soutěže základní obtížnosti, přičemž měl chodit soutěže s obtížností o stupeň vyšší, v šesti letech věku se obtížnost chozených soutěží nezměnila, a to už měl absolvovat soutěže o dva stupně obtížnější. Ve všech uvedených souvislostech znalec uzavřel, že v období od koupě koně do jeho zranění nedošlo k dosažení vyššího stupně výcviku, vyššího stupně drezury ani ke zvýšení hodnoty koně. Naopak, s ohledem na to, že v mezidobí od koupě do zranění Rockefeller absolvoval v České republice tři soutěže s popsány výsledky, vyšlo definitivně najevo, že se u něj neprojevila požadovaná ranost, kterou bylo možné při jeho koupi ještě očekávat, což souviselo mimo jiné i s jeho opožděným tělesným vývojem, který nebyl v pěti letech jeho věku oproti normálu ukončen. Vše uvedené vedlo znalce ke snížení hodnoty koně na 500 000 Kč oproti kupní ceně 25 000 EUR, byť tato k okamžiku uzavření kupní smlouvy spadala do rozmezí obecných cen obdobných koní. Veřejně známé ceny koní plynou z dražeb, koně se však na českém trhu kupují mimo dražby, kde ke zveřejnění kupních cen nedochází, jedná se o kuloární informace, z nichž znalec vycházel, ve spojení s konzultací se špičkovým drezurním jezdcem Fabriziem S., který potvrdil, že obdobní koně z Německa se do České republiky prodávají za ceny o něco vyšší.
28. Krajský soud doplnil dokazování znaleckým posudkem a výslechem MVDr. Jaroslava Dražana. Znalec hodnotil koně s přihlédnutím k účelu využití, věku, zdravotnímu stavu, chovné hodnotě a dosažené sportovní kariéře a dospěl k závěru, že cena koně Rockefellera TB ve vlastnictví českého majitele a na českém trhu by se bezprostředně před úrazem pohybovala v rozmezí 300 000 Kč – 400 000 Kč v případě, že by neměl sklon ke kolikám (u německého majitele by to v takovém případě bylo cca 450 000 Kč), a v rozmezí 150 000 Kč – 200 000 Kč, tedy na úrovni koní v české inzerci, pokud by šlo o koně se sklonem ke kolikám. Ve třech znalcem použitých inzerátech přitom byli nabízeni k prodeji koně za 175 000 Kč, 130 000 Kč a 120 000 Kč, avšak v českém prostředí platí, že koně nabízené v inzerci se nepodařilo prodat přímo, tzv. ze stáje, tudíž se jedná o koně „těžko prodatelné“ z různých důvodů. Současné inzerování koně sice měli vyšší stupeň výcviku

než Rockefeller, avšak byli vyššího věku a měli nižší rodokmenovou hodnotu. V České republice již dvacet let nebyla organizována žádná dražba sportovních koní, a proto neexistují prodejní ceny z dražeb pro srovnání. Kupní smlouvy se nezveřejňují, naopak kupní ceny se tají, aby se udržela cenová hladina. Proto znalec vycházel ze své vlastní zkušenosti a konzultace se špičkovými drezurními jezdci (p. S., Ch., O.). Zahraničí prakticky nerespektuje český chov, a proto prodej českých koní na export je velmi malý; cena koní u nás stagnuje. Současně platí, že převažuje poptávka českých kupců po dovozu koní z Německa, protože německé drezurní soutěže mají ve srovnání s českými daleko vyšší kvalitu a přísnost hodnocení, což je dáno mnohem větší populací chovaných koní v Německu, prochovaností drezurních linií, kvalitou trenérů, jezdeckou vyspělostí a manifestací mechaniky pohybu. Proto jsou ceny koní v České republice nižší než na trhu vyspělých chovatelských zemí. Cenu 25 000 EUR považoval vzhledem k tomu znalec za reálnou na německém, nikoliv českém trhu. S Ing. Hošákem se znalec shodl v rozboru původu a chovné hodnoty koně v tom smyslu, že jeho chovná hodnota je nulová, protože se jedná o valacha, a že u něj bylo možné očekávat vyšší výkonnost, neboť jeho otec byl úspěšným drezurním koněm. Obdobně jako Ing. Hošák dospěl k závěru, že na tvorbu ceny tak bude mít vliv dosažená sportovní kariéra. Porovnáním dosažených výsledků v drezuře v Německu v roce 2016 v 5 letech stáří Rockefellera (hodnocení 62 % - 69 %) se starty v České republice v roce 2017 (hodnocení 64 % - 74 %) znalec učinil závěr o poklesu výkonnosti. Jako šestiletý nezvýšil stupeň obtížnosti v soutěžích absolvovaných ve vyšším věku, na což měla vliv i zdejší jezdecká a trenérská úroveň – startoval za JK xxx, který v roce 2017 neměl žádnou trenérku na vyšší úrovni, a jezdce byla bez zkušeností s vyšším stupněm drezury. Shodně s Ing. Hošákem znalec také uzavřel, že kůň byl koupen s nějakým předpokladem, tzv. nadějí (proto i prodejní cena 25 000 EUR), která však nebyla naplněna. V České republice by měl kůň v 6 letech při naplnění daných rodokmenových předpokladů startovat v soutěžích na úrovni S, nikoliv Z (což jsou o dva stupně nižší soutěže), jako tomu bylo u Rockefellera. Nedosažením předpokládané výkonnosti tedy nejenže nedošlo ke zhodnocení koně, jak nesprávně uvedl ve svém posudku Ing. Theimer, ale naopak na hodnotě ztratil.

29. Na základě znaleckých závěrů soud stanovil cenu Rockefellera TH 1. 10. 2017 (před zraněním) na částku 200 000 Kč. Znalecký posudek Ing. Theimera je pro řízení nepoužitelný z několika důvodů. Jeho závěr o základní hodnotě koně 500 000 Kč - 700 000 Kč je zcela nepřezkoumatelný, protože z posudku nijak nevyplývá, jak k uvedenému cenovému rozpětí znalec dospěl. Závěr o navýšení ceny koně o 200 000 Kč pro jeho velký potenciál a předpoklad výrazného výkonnostního vzestupu s uplatněním v nejnáročnějších stupních drezurní obtížnosti byl jednoznačně vyvrácen znalci Ing. Hošákem i MVDr. Dražanem. Ti totiž shodně dospěli k závěru opačnému, a sice že výkonnost Rockefellera oproti roku 2016 klesla a naděje, s níž byl kupován, se charakterem soutěží, které absolvoval v České republice, zjevně nenaplnila. Na rozdíl od Ing. Theimera oba znalci své závěry o poklesu výkonnosti srozumitelně a logicky odůvodnili, přičemž jejich odůvodnění vzájemně korespondují. Kromě toho lze mít s ohledem na vyjádření žalovaného i vyjádření Ing. Theimera objektivně pochybnost o jeho nepodjatosti kvůli osobní neshodě mezi znalcem a žalovaným ohledně zařazení koně, kterého znalec původně vlastnil, do dostihového provozu žalovaného, kde došlo k jeho zranění.
30. Při stanovení ceny Rockefellera tak soud vycházel z posudků a výsledků Ing. Hošáka a MVDr. Dražana, jejichž kritéria hodnocení, popis situace na českém trhu s koňmi včetně specifík tohoto prostředí, zvolený postup ocenění a závěry z toho vyvozené v obecné rovině se shodují. V českém prostředí se koně prodávají zásadně mimo dražby a dosažené kupní ceny se tají, neexistuje žádná veřejná databáze cen. Oba znalci tak vycházeli z vlastních dlouholetých zkušeností opřených o konzultace se špičkovými jezdci. Vzali v úvahu původ koně ze strany matky i otce, jeho věk, potenciál, dosažené sportovní výsledky, jakož i skutečnost, že kupní cena koní v Německu je oproti ceně v České republice vyšší. Podrobně se k důvodům cenových rozdílů vyjádřil MVDr. Dražan, který také vysvětlil, že do inzerce se v českém prostředí dostávají výhradně koně s určitým hendikepem, kteří jsou běžnou cestou přímo ze stáje neprodejní. Za takový hendikep je možné

považovat právě i sklony koně ke kolikovým stavům, což ostatně vyplývá i z výpovědí svědků Ch. a M., kteří by si při znalosti koňského prostředí takového koně nekoupili. Oba znalci se také shodli na tom, že cena, která byla při koupi Rockefellera zaplacená, v té době odpovídala jeho ceně obvyklé, ale na německém trhu. O šest týdnů později, v době úrazu, však už bylo zřejmé, že kůň jezdí o dva stupně nižší soutěže, než by v jeho věku a s jeho genetickými předpoklady ze strany otce měl jezdit, což svědčí o nenaplnění očekávaných předpokladů a poklesu výkonnosti, tudíž o snížení jeho hodnoty. MVDr. Dražan hodnotil pokles na přibližně 450 000 Kč v případě německého majitele (na německém trhu), Ing. Hošák na 500 000 Kč. Oba také uzavřeli, že na českém trhu by cena takového koně byla nižší než na německém, MVDr. Dražan ji určil v rozpětí 300 000 Kč – 400 000 Kč včetně důvodů, proč tomu tak je. Logický se také jeví závěr MVDr. Dražana, že cena koně se sklonem ke kolikám by se dále snížila přibližně na úroveň cen koní inzerovaných (určitým způsobem hendikepovaných), kteří však navíc byli starší a měli nižší rodokmenovou hodnotu než Rockefeller. Proto určil cenové rozpětí pro tento případ o něco výše, konkrétně na 150 000 Kč – 200 000 Kč. Soud stanovil cenu na horní hranici tohoto rozpětí, protože opakované projevy kolik byly u Rockefellera v době ustájení u žalovaného sice prokázány, jednalo se však evidentně o koliky nižší závažnosti, u kterých nebyla nutná asistence veterináře. Pro úplnost soud uvádí, že cenou Rockefellera pro případ, že by trpěl kolikami, se Ing. Hošák nezabýval.

31. *Po provedeném dokazování tak soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci:*

- žalobci podepsali 13. 8. 2017 smlouvu na koupi koně Rockefellera TB, narozeného 10. 4. 2011, za kterého zaplatili prodávajícímu celkem 25 000 EUR;
- žalobce následně na základě smlouvy o ustájení koně uzavřené s žalovaným ustájil koně ve stájích v xxx, které byly vybaveny moderními boxy; posuvné dveře boxu byly osazeny pojistnými čepy, které bránily jejich vysazení; čepy byly umístěny mimo průchodnou šíři a doraz v horní liště garantoval, že v jakékoliv pozici jsou dveře zajištěny minimálně jedním čepem; za normálních okolností, tj. byly-li dveře boxu ve stavu, jak byly vyrobeny a dodány, bez úprav a poškození, stabilní, udržované, řádně zajištěné, kůň byl uvnitř boxu řádně ustájen, v okolí se nevyskytovaly žádné vlivy odporující řádnému provozu stáji, nebylo možné, aby se noha koně dostala do prostoru pod dveře; konstrukce dveří boxu při řádném používání, bez neodborných zásahů a úprav, náhodných či cílených poškození, nedovolovala, aby došlo k uvolnění dveří boxu z pojistných mechanismů; naopak při nezavření či nezajištění dveří boxu mohl kůň svou vhodně směřovanou silou dveřmi pohnout ve směru jejich posunu;
- dne 1. 10. 2017 se levá pánevní končetina Rockefellera dostala pod vrata, v té době byl ve stájích přítomen pouze pan L., který poté telefonoval ošetřovateli koní – panu M., správci stáji – panu B. i žalovanému, zprostředkovaně informoval žalobce; všichni neprodleně přijeli, ve stájích nebylo pro vyproštění koně adekvátní nářadí, k vyproštění došlo za pomoci heveru, který sehnal žalobce; zaměstnanec žalovaného poskytl koni základní ošetření, poté byl kůň odvezen k veterináři;
- bezprostředně po zranění byla prognóza na záchranu života nejistá, sportovní prognóza nejistá až špatná, a poté, co došlo později ke komplikaci v podobě rezistentní infekce a provalení infekční píštěle, stala se prognóza převážně nepříznivou a došlo k utracení koně;
- v době zranění měl Rockefeller sklony ke kolikám a po dobu ustájení u žalovaného se u něj několikrát projevíly znaky méně závažných kolik; jeho hodnota v té době činila 200 000 Kč.

32. *Pokud jde o převod vlastnického práva k Rockefellerovi, v prvé řadě soud uzavírá a v souladu s oběma soudy vyšších stupňů opakuje, že pro posouzení nároků žalobce není významné, zda se společně s žalobkyní stal spoluvlastníkem koně či nikoliv, protože jeho nároky mají svůj základ ve smlouvě o ustájení koně, kterou s žalovaným uzavřel a kterou může uzavřít i nevlastník. Současně je z písemné kupní smlouvy evidentní, že žalobkyně se stala minimálně spoluvlastnicí koně, ne-li jeho*

výlučnou vlastníci. I když je tedy písemná kupní smlouva nejasná ve vztahu k žalobci v tom smyslu, zda v ní figuruje jako kupující vedle žalobkyně nebo pouze jako její zástupce, soud se blíže nezabýval úmyslem stran v okamžiku uzavírání kupní smlouvy co do této otázky. I kdyby byla žalobkyně pouhou spoluvlastnicí koně, může požadovat po žalovaném plnou náhradu škody, protože spoluvlastníci jsou navenek vůči třetím osobám oprávněni společně a nerozdílně (§ 1127 občanského zákoníku), zatímco velikost jejich podílů je významná pouze v jejich vzájemném vnitřním vztahu (§ 1122 odst. 1 občanského zákoníku). Vzhledem k tomu, že žalobci prokázali, že sjednaná kupní cena byla zaplacená – první část převodem na účet prodávajícího již před podepsáním smlouvy a druhá část později v hotovosti, došlo k převodu vlastnického práva Thea B., ať už na oba žalobce či výlučně na žalobkyni. Pro sjednaný převod vlastnictví zaplacením kupní ceny je bez významu, zda oproti dohodě byl zbytek kupní ceny 5 000 EUR uhrazen v hotovosti osobně žalobcem a zda byl ve finále použit na provizi zprostředkovatele prodeje, jak spekuluje žalovaný. Stejně tak je irrelevantní, zda nový vlastník oznámil své vlastnictví příslušným úřadům a nechal se zapsat do průkazu koně, protože případné nesplnění povinností podle veřejnoprávních předpisů nemá vliv na nabytí vlastnického práva. Úplnou úhradu kupní ceny navíc prokazuje i skutečnost, že žalobci disponují originálem kupní smlouvy, protože ta jim měla podle smluvního ujednání zaslána poštou právě až po zaplacení celé kupní ceny. Pokud jde o námitku žalovaného, že potvrzení prodávajícího z 14. 9. 2017 není účetním dokladem a že by mu neuvěřil ani finanční úřad, k tomu soud poznamenává, že soud neprovádí dokazování na základě účetních dokladů, ale na základě jakýchkoliv důkazních prostředků, přičemž uvedené potvrzení jednoznačně prokazuje doplacení kupní ceny a je podpořeno i čestným prohlášením Thea B. předloženým odvolacímu soudu.

33. *Ve vztahu k požadavku uplatněnému žalobcem soud aplikoval následující ustanovení občanského zákoníku.* Podle § 494 živé zvíře má zvláštní význam a hodnotu již jako smysly nadaný živý tvor. Živé zvíře není věcí a ustanovení o věcech se na živé zvíře použijí obdobně jen v rozsahu, ve kterém to neodporuje jeho povaze. Podle § 2895 škůdce je povinen nahradit škodu bez ohledu na své zavinění v případech stanovených zvláště zákonem. Podle § 2944 každý, kdo od jiného převzal věc, která má být předmětem jeho závazku, nahradí její poškození, ztrátu nebo zničení, neprokáže-li, že by ke škodě došlo i jinak.
34. Podle § 419 spotřebitelem je každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná. Podle § 420 odst. 1, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele.
35. Podle § 1812 odst. 2 k ujednáním odchylovajícím se od ustanovení zákona stanovených k ochraně spotřebitele se nepřihlíží. To platí i v případě, že se spotřebitel vzdá zvláštního práva, které mu zákon poskytuje. Podle § 1814 písm. a) se zvláště zakazují ujednání, která vylučují nebo omezují spotřebitelova práva z vadného plnění nebo na náhradu újmy. Podle § 2898 se nepřihlíží k ujednání, které předem vylučuje nebo omezuje povinnost k náhradě újmy způsobené člověku na jeho přirozených právech, anebo způsobené úmyslně nebo z hrubé nedbalosti; nepřihlíží se ani k ujednání, které předem vylučuje nebo omezuje právo slabší strany na náhradu jakékoli újmy. V těchto případech se práva na náhradu nelze ani platně vzdát. Podle § 433 odst. 2 se má za to, že slabší stranou je vždy osoba, která vůči podnikateli v hospodářském styku vystupuje mimo souvislost s vlastním podnikáním.
36. Podle § 2951 odst. 1 se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. Podle § 2952 se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Podle § 2969 odst. 1 při určení výše škody na věci se vychází z její obvyklé ceny v době poškození.

37. Co do základu nároku žalobce okresní soud opakuje své závěry z předchozího rozsudku, protože byly v této věci potvrzeny jako správné krajským i Nejvyšším soudem. Žalovaný převzal od žalobce Rockefellerera jakožto podnikatel v souvislosti se svým podnikáním, kterým je zájmový chov zvířat, a zavázal se poskytnout mu za úplatu ustájení a související služby. Povaze koně přitom nijak neodporuje, aby se na něj použila ustanovení o věcech, které byly převzaty a mají být předmětem něčího závazku, zde ustanovení o náhradě škody za jeho usmrcení podle § 2944. Povinnost k náhradě škody podle tohoto ustanovení je stejně jako v občanském zákoníku č. 40/1964 Sb. konstruována jako objektivní, tedy bez ohledu na zavinění žalovaného. Postačí, že žalovaný převzal koně za účelem jeho ustájení a poskytnutí souvisejících služeb a že ve stáji došlo k jeho poranění a následné smrti; žalovaný netvrdil, že by ke škodě došlo i jinak, což je jediný zákonný liberační důvod. Vzhledem k tomu, že nový občanský zákoník upřednostňuje konkrétní ujednání stran oproti zákonným ustanovením, lze dovodit, že v obecné rovině se již neuplatní rozsudek Nejvyššího soudu ze 17. června 2004, sp. zn. 25 Cdo 2109/2003, podle kterého bylo shledáno smluvní omezení odpovědnosti toho, kdo převzal koně k ustájení, za absolutně neplatné pro rozpor se zákonem. Soud však považuje v této věci pro posouzení ujednání o omezení odpovědnosti žalovaného za rozhodující postavení smluvních stran v době uzavření smlouvy.
38. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalovaný vystupoval při uzavření smlouvy o ustájení jako podnikatel s předmětem podnikání „chov zvířat pro zájmový chov“. Žalovaný však namítal, že postavení podnikatele měl i žalobce. Tak tomu však nebylo. Žalobce je sice nositelem živnostenského oprávnění a současně společníkem ve společnosti s ručením omezeným, nicméně to samo o sobě neznamená, že ve všech právních jednáních má postavení podnikatele. Aby tomu tak bylo, muselo by se právní jednání týkat právě jeho podnikatelské činnosti. Žalobce však podniká ve zcela jiných oborech, než je zájmový chov zvířat, - výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona (blíže konkretizované výše) a provádění staveb, jejich změn a odstraňování -, a proto jej ve vztahu ke smlouvě o ustájení Rockefellerera nelze považovat za podnikatele. Zde se nadále plně uplatní rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Cdon 851/96. Pokud by každý podnikatel měl mít ve všech právních jednáních postavení podnikatele, znamenalo by to, že i žalovaný jakožto chovatel pro zájmový chov zvířat by měl postavení podnikatele například při sjednávání dodávky elektřiny do své domácnosti nebo při koupi bytu pro své bydlení, což zcela jistě není smyslem zákona. Z žalobce nečiní podnikatele ani skutečnost, že v žalobě uplatnil požadavek na náhradu ušlého zisku v podobě možných výher koně v soutěžích, neboť takový zisk se nutně neváže pouze k podnikání (jako například při pronajímání bytu fyzickou osobou nepodnikatelem, která inkasuje nájemné).
39. Žalobce tedy měl při uzavření smlouvy o ustájení nejen postavení slabší strany ve smyslu § 2898 věty za středníkem (kterou může být v konkrétním případě i podnikatel), ale dokonce postavení spotřebitele (což je pojem užší), kterému náleží ochrana podle speciálních kogentních ustanovení občanského zákoníku na ochranu spotřebitele. Je tomu tak proto, že podnikatel – zde žalovaný – vystupuje ve spotřebitelských vztazích z pozice odborníka a profesionála – zde na zájmový chov zvířat - oproti žalovanému, který je v tomto ohledu laikem a odborníka z něj zcela jistě nedělá pouhá skutečnost, že měl u žalovaného ustájeny dva koně. Pokud tedy strany smlouvy za popsáno postavení omezily odpovědnost žalovaného k náhradě škody, soud k tomuto ujednání nemůže ve smyslu § 1812 odst. 2 a § 1814 písm. a) přihlížet a žalovaný je povinen k plné náhradě prokázané škody. (Pokud by snad bylo nutné, aby se žalobce v tomto ohledu dovolal relativní neplatnosti ujednání, zcela jistě tak učinil nejpozději v žalobě.) K tomuto závěru by soud nutně dospěl i tehdy, hodnotil-li by žalobce pouze jako slabší stranu, nikoliv jako spotřebitele. I zde by se uplatnil závěr, že pouhé ustájení dvou koní u žalovaného nevyvrací domněnku § 433 odst. 2, že žalobce je slabší stranou, a proto by soud podle § 2898 věty za středníkem opět nemohl přihlížet ke smluvnímu ujednání omezujícímu právo žalobce na náhradu újmy.
40. Vzhledem k tomu, že soud shledal důvodnost základu nároku, zabýval se námitkami žalovaného *obledně spoluúčasti žalobců na způsobené škodě*. Podle § 2918, vznikla-li škoda nebo zvětšila-li se také

následkem okolností, které se přičítají poškozenému, povinnost škůdce nahradit škodu se poměrně sníží. V tomto rozsahu by tak nebylo možné škodu přičítat žalovanému. Žalovaný tvrdil, že kůň trpěl na koliky, proto se neměl pást, což žalobci porušovali, a tím u něj mohli vyvolat zvýšenou aktivitu. Dokazováním sice bylo prokázáno, že se u Rockefellerera projevovaly příznaky méně závažných kolik a že všichni věděli, že nemá chodit na pastvu do výběhu, současně také ale bylo prokázáno, že do výběhu jej nikdo včetně žalobců nepouštěl; žalobkyně jej pouze párkrát nechala krátce popást po ježdění, z dokazování však nevyplývalo a nebylo to ani tvrzeno, že se tak stalo bezprostředně před událostí, a tedy že by zde byla nějaká souvislost mezi tímto pasením tzv. na přilepšenou a úrazem koně. Naopak vyšlo provedeným dokazováním najevo, že kůň špatně žral, což se při změně prostředí stává, a že toto také může být příčinou kolik. U žalobce navíc nebylo prokázáno ani to, že by nechal koně popást po ježdění. Spoluúčast žalobců na vzniku škody tedy nebyla prokázána, a proto soud povinnost žalovaného k náhradě škody nesnížil.

41. Žalobci tak náleží nejen již pravomocně přiznaná náhrada účelně vynaložených nákladů léčení koně, ale i náhrada skutečné škody spočívající v obvyklé ceně koně v době bezprostředně předcházející jeho zranění. Tato činí 200 000 Kč, jak bylo blíže odůvodněno výše. Účastníci učinili nesporným, že k zaplacení žalované částky byl žalovaný vyzván s poskytnutou lhůtou do 12. 1. 2018. Ode dne následujícího je tak žalovaný v prodlení a vznikla mu druhotná povinnost zaplatit žalobci i zákonné úroky z prodlení ve výši podle § 1970 ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb.
42. *Ohledně požadavku uplatněného žalobkyní je soud vázán právním názorem krajského soudu.* Použil přitom následující ustanovení občanského zákoníku. Podle § 2910 škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Podle § 2911, způsobil-li škůdce poškozenému škodu porušením zákonné povinnosti, má se za to, že škodu zavinil z nedbalosti. Podle § 2900, vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného.
43. Žalobkyně nebyla na rozdíl od žalobce stranou smlouvy o ustájení koně. Ve vztahu k ní je proto nutné posoudit povinnost žalovaného k náhradě škody podle obecných ustanovení. Ke vzniku takové povinnosti je nutné současné splnění čtyř předpokladů – zavinění (které se v nedbalostní formě předpokládá, takže je není třeba dokazovat), porušení zákonné povinnosti, jejímž následkem je zásah do absolutního práva žalobkyně (čímž právo vlastnické bezpochyby je), škoda (ztráta na majetku žalobkyně v podobě ceny koně) a příčinná souvislost mezi porušením zákonné povinnosti a vznikem škody. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný porušil prevenční povinnost stanovenou zákonem, a zasáhl tak do vlastnického práva žalobkyně, takže je povinen nahradit jí, co tím způsobil. Z vyjádření společnosti SVARKO, s. r. o., je zřejmé, že při řádném zajištění boxu není možné, aby se noha koně dostala do prostoru pod dveře, přičemž právě to se 1. 10. 2017 Rockefellerovi stalo. Z toho nutně vyplývá, že žalovaný, kterému byl kůň svěřen, nezajistil dostatečnou bezpečnost koně v boxu, ať už šlo o nikoliv řádnou údržbu, nikoliv řádné zajištění dveří boxu ze strany jeho zaměstnanců či nedostatečnou kontrolu řádného zajištění dveří. Nebýt porušení této prevenční povinnosti, k úrazu a následnému utracení koně by nedošlo. Přestože svědci přítomní při vyprošťování koně uvedli, že když dorazili do stájí, dveře boxu byly zavřené, neznamená to vzhledem k nespornému popisu jejich mechanismu, že byly i řádně zajištěné. Navíc svědek L., který večer předtím stáje zavíral, vypověděl, že kontrolu zajištění dveří boxu prováděl pouze namátkově u některých boxů, a že pokud by vrata nebyla zajištěná a kůň by do nich kopl, dojde buď k jejich posunutí do boku, anebo dopředu do chodbičky. Obdobně svědek M. vypověděl, že kontrolu zajištění dveří prováděl pouze pohledem. Při existenci popsáného nezpochybnitelného skutkového základu ohledně okolností vzniku zranění koně se tedy nemohlo jednat o nešťastnou náhodu. O tvrzené spoluúčasti žalobců, výši škody a úroku z prodlení platí totéž, co bylo uvedeno při posuzování nároku žalobce.

44. *O náhradě nákladů řízení mezi účastníky* soud rozhodoval s přihlédnutím k tomu, že předmětem řízení byly tři samostatné nároky – na náhradu ceny koně, nákladů jeho léčení a ušlého zisku. V případě požadavku na náhradu ceny koně přitom aplikoval § 142 odst. 3 občanského soudního řádu, protože výše přiznaného plnění 200 000 Kč oproti požadované částce 783 000 Kč závisela čistě na úvaze soudu opřené o znalecké posudky; co do základu nároku byl přitom žalovaný se všemi svými námitkami neúspěšný. Proto by ohledně tohoto požadavku, kdyby byl uplatněn samostatně, byla žalobcům přiznána plná náhrada nákladů řízení – v souladu s judikaturou ovšem z částky přiznané 200 000 Kč, která tedy představuje tarifní hodnotu, nikoliv z částky požadované.
45. *Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným* je dále podle § 12 odst. 3 advokátního tarifu do tarifní hodnoty nutné započítat náklady léčení 119 186 Kč a požadovaný ušlý zisk 200 000 Kč. Celková tarifní hodnota tak činí 519 186 Kč. Při objektivní kumulaci nároků se o náhradě nákladů řízení rozhoduje jediným výrokem, přičemž při určování úspěchu či neúspěchu ve věci se vychází ze vzájemného poměru tarifních hodnot uplatněných nároků (rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1435/2015). Přeneseno na tuto věc: Žalobce byl úspěšný se svým požadavkem na náhradu ceny koně (tarifní hodnota 200 000 Kč) a s požadavkem na náhradu nákladů jeho léčení 119 186 Kč; součet těchto částek 319 186 Kč představuje 61,5 % ze základu 519 186 Kč. Oproti tomu žalovaný měl úspěch co do zamítnutí požadavku na náhradu ušlého zisku 200 000 Kč, což činí 38,5 % ze základu 519 186 Kč. Pro vzájemný vztah žalobce a žalovaného tedy platí, že žalovaný je podle § 142 odst. 2 občanského soudního řádu povinen nahradit žalobci rozdíl, tj. 23 % jím účelně vynaložených nákladů řízení.
46. Celková výše účelně vynaložených nákladů žalobce činí 424 366 Kč a sestává ze
- soudního poplatku za žalobu 55 110 Kč,
 - soudního poplatku za odvolání 24 150 Kč,
 - zálohy na znalecké posudky 20 000 Kč, která byla zcela použita na proplacení znalečného,
 - pokud jde o řízení před soudem prvního stupně před zrušením části prvního rozsudku
 - z odměny advokáta počítané z tarifní hodnoty 519 186 Kč (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu) za 14 úkonů právní služby po 8 304 Kč podle § 7 bodu 6 ve spojení s § 12 odst. 4 advokátního tarifu (společné úkony při zastupování dvou osob) - převzetí a příprava zastoupení, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozbořem, žaloba, porada s klientem 21. 9. 2018 v návaznosti na vyjádření žalovaného k žalobě, stanovisko k vyjádření žalovaného z 24. 9. 2018, porada s klientem 3. 12. 2018 v návaznosti na výzvu soudu k doplnění skutkových tvrzení a důkazních návrhů učiněnou u přípravného jednání, doplnění skutkových tvrzení a důkazních návrhů z 5. 12. 2018, porada s klientem 4. 2. 2019 před jednáním s výsledkem svědků, účast u jednání 6. 2. 2019 přesahující 4 hodiny, porada s klientem 11. 10. 2019 před jednáním s výsledkem znalce, účast u jednání 11. 11. 2019 přesahující 2 hodiny,
 - z odměny advokáta počítané z tarifní hodnoty 519 186 Kč (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu) za 2 úkony právní služby po 4 152 Kč, tj. ve výši jedné poloviny podle § 11 odst. 2 advokátního tarifu - účast u přípravného jednání 5. 11. 2018 podle písm. g), účast při jednání 13. 11. 2019, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí, podle písm. f),
 - z odměny advokáta počítané z tarifní hodnoty 200 000 Kč, neboť právní úkony se týkaly pouze náhrady ceny koně (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu), za 2 úkony právní služby po 3 640 Kč, tj. ve výši jedné poloviny podle § 7 bodu 5, § 11 odst. 2, 3 advokátního tarifu - písemné otázky na znalce z 15. 3. 2019 podle písm. d), vyjádření ke znaleckému posudku z 31. 5. 2019 podle písm. d),
 - z náhrady hotových výdajů advokáta za 18 úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu,
 - ve vztahu k odvolacímu řízení
 - z odměny advokáta počítané z tarifní hodnoty 519 186 Kč (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu) za 9 úkonů právní služby po 8 304 Kč podle § 7 bodu 6 ve spojení s § 12 odst. 4 advokátního

tarifu (společné úkony při zastupování dvou osob) - porada s klientem 18. 12. 2019 ohledně konzultace odvolání, odvolání, účast u jednání 30. 6. 2020, porada s klientem 12. 3. 2021 před jednáním s výsledkem svědků a znalce, účast u jednání 16. 3. 2021 přesahující 4 hodiny, porada s klientem 7. 6. 2021 před jednáním s výsledkem svědka, účast u jednání 10. 6. 2021,

- z odměny advokáta počítané z tarifní hodnoty 519 186 Kč (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu) za 1 úkon právní služby ve výši 4 152 Kč, tj. ve výši jedné poloviny podle § 11 odst. 2 advokátního tarifu - účast při jednání 18. 6. 2021, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí, podle písm. f),
 - z náhrady hotových výdajů advokáta za 10 úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu,
 - z náhrady cestovních výdajů 1 695 Kč za tři cesty z Opavy do Ostravy a zpět k jednáním krajského soudu (3 x 84 km) osobním automobilem značky Mercedes Benz 203 CL, s kombinovanou spotřebou benzínu 8,2 l/100 km, z toho první z nich při ceně dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. (573 Kč), druhá a třetí z nich při ceně dle vyhlášky č. 586/2020 Sb. (2 x 561 Kč),
 - z náhrady za ztrátu času za tyto cesty ve výši 1 200 Kč – 3 x 4 půlhodiny po 100 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 vyhlášky,
- ohledně dovolacího řízení
- z odměny advokáta počítané z tarifní hodnoty 119 186 Kč, neboť právní úkony se týkaly pouze náhrady nákladů léčení koně (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu) za 2 úkony právní služby po 5 900 Kč podle § 7 bodu 5 bez snížení podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu (úkony se týkaly pouze žalobce) - porada s klientem 22. 10. 2021 ohledně dovolání, vyjádření k dovolání,
 - z náhrady hotových výdajů advokáta za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu,
- pokud jde o řízení před soudem prvního stupně po zrušení části prvního rozsudku
- z odměny advokáta počítané z tarifní hodnoty 200 000 Kč, neboť právní úkony se týkaly pouze náhrady ceny koně (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu) za 4 úkony právní služby po 7 280 Kč podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 12 odst. 4 advokátního tarifu (společné úkony při zastupování dvou osob) - porada s klientem 5. 5. 2023 před jednáním s výsledkem svědků, účast u jednání 10. 5. 2023 přesahující 2 hodiny, účast u jednání 29. 5. 2023,
 - z odměny advokáta počítané z tarifní hodnoty 200 000 Kč, neboť právní úkony se týkaly pouze náhrady ceny koně (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu), za 1 úkon právní služby ve výši 3 640 Kč, tj. ve výši jedné poloviny podle § 11 odst. 2 advokátního tarifu - účast při jednání 5. 6. 2023, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí, podle písm. f),
 - z náhrady hotových výdajů advokáta za 5 úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu,
- z náhrady DPH z částek odměn a náhrad (21 %) ve výši 56 423 Kč.
23 % z částky 424 366 Kč činí 97 604 Kč.

47. *Ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným se podle § 12 odst. 3 advokátního tarifu do tarifní hodnoty započítává přiznaná náhrada ceny koně 200 000 Kč a požadovaný ušlý zisk 200 000 Kč (žalobkyně nepožadovala náhradu nákladů léčení koně). Celková tarifní hodnota tak činí 400 000 Kč. Při objektivní kumulaci nároků platí totéž, co bylo uvedeno výše u žalobce. Žalobkyně byla úspěšná se svým požadavkem na náhradu ceny koně (tarifní hodnota 200 000 Kč), tedy z 50 %, žalovaný měl úspěch co do zamítnutí požadavku na náhradu ušlého zisku 200 000 Kč, tedy také z 50 %. Vzájemný poměr úspěchu a neúspěchu žalobkyně a žalovaného je tedy totožný a podle § 142 odst. 2 občanského soudního řádu nemá žádný z nich právo na náhradu nákladů řízení.*

48. Podle § 148 odst. 1 občanského soudního řádu soud dále rozhodoval o *náhradě nákladů řízení vynaložených státem*. Náklady znaleckého dokazování činily celkem 30 467 Kč, z toho 20 000 Kč bylo

uhrazeno ze zálohy složené žalobcem (18 500 Kč na znalecký posudek MVDr. Bezděkové a 1 500 Kč na znalecký posudek Ing. Hošáka) a 10 467 Kč bylo zapláceno z rozpočtových prostředků státu (1 042 Kč na znalecký posudek MVDr. Bezděkové, 900 Kč na výslech Ing. Hošáka a 8 525 Kč na znalečnou MVDr. Dražana). K úhradě částky 10 467 Kč státu tedy soud musel zavázat účastníky podle výsledků řízení. Přitom vzal v úvahu jejich úspěch a neúspěch ve vztahu k jednotlivým nárokům, kterých se znalecké posudky týkaly. Žalovaný byl zcela neúspěšný ohledně náhrady nákladů léčení, a proto musí doplatit celou částku hrazenou státem na znalecký posudek MVDr. Bezděkové, tedy 1 042 Kč. Další dva znalecké posudky se týkaly náhrady ceny koně a stát na ně celkem vynaložil 9 425 Kč. Žalobci tvrdili cenu koně 783 000 Kč, avšak cena byla určena na 200 000 Kč, což představuje 25,5 % tvrzené částky, a tedy jejich neúspěch v této části 74,5 %. Uvedené procento z částky 9 425 Kč, tedy 7 022 Kč, je proto soud zavázal zaplatit. Na žalovaného pak připadá úhrada zbytku částky placené státem na tyto posudky, tj. 2 403 Kč, což společně s částkou 1 042 Kč vynaloženou státem na znalecký posudek MVDr. Bezděkové činí 3 445 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Opavě.

Nesplní-li povinní dobrovolně, co jim ukládá vykonatelné rozhodnutí, mohou oprávnění podat návrh na výkon rozhodnutí nebo na exekuci.

Opava 5. června 2023

JUDr. Tereza Kravalová v. r.
soudkyně